

Συνάντησις εικοστή Δευτέρα:
ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Ο ΜΕΤΑΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΗΣ

(2012)

Ἡ σπουδαιότερη μάχη πού ἔγινε ποτέ στὸν κόσμο, ἐδόθη σ' ἓνα μικρὸ λόφο ἔξω ἀπὸ μιὰ πασίγνωστη πόλι τῆς Ἀσίας, ἀπὸ κάποιο φαινομενικὰ ἀδύνατον, πρὸς κάποιο φαινομενικὰ ἀκατανίκητο. Εἶναι ἡ μάχη τοῦ **Γολγοθᾶ!** Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος καὶ ὁ Ἐωσφόρος καὶ τὰ ὄργανά του ἀπὸ τὸ ἄλλο. Στὴν πρώτη φάσι τῆς φάνηκε ὅτι νικητὲς ἦσαν οἱ δυνάμεις τοῦ Κακοῦ. Ὅμως τελικὰ ἦρθε ἓνα «γεγονός» πού ἀπέδειξε ὅτι νικητὴς ἦταν ὁ Ἐσταυρωμένος.

Ξέρετε ποιὸ εἶναι τὸ γεγονός; (...) Ἀκριβῶς! **Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου!**

Τὸ γεγονός αὐτὸ εἶχε μοναδική σημασία γιὰ ὅλη τὴν ἱστορία τοῦ κόσμου. Ἐσήμανε τὴν ἀπαρχὴ μιᾶς νέας ζωῆς γιὰ τὸ σύμπαν. Ὁ **Χριστός**, ὡς ἡγέτης τῆς ἀνθρωπότητος, σάν ἄλλος Μωϋσῆς, μὲ τὸ πέρασμα του αὐτὸ ἐκ τοῦ θανάτου στὴν Ἀναστημένη ζωὴ (Πάσχα ἐβρ. pasah=διάβασις), ὠδήγησε ὅλες τὶς γενεές τῶν ἀνθρώπων, πού τὸν ἀκολούθησαν, ἀπὸ τὸν **θάνατο** εἰς τὴν **ζωή**.

Λόγω τῆς τεράστιας σπουδαιότητος τοῦ γεγονότος ὁ **Κύριος** ἤθελε νὰ βεβαιωθοῦν ἀπόλυτα **οἱ Μαθητὲς Του** γιὰ τὴν πραγματικότητα τῆς Ἀναστάσεώς Του. Γι' αὐτὸ ἐπὶ σαράντα ὀλόκληρες ἡμέρες δὲν ἔπαυε νὰ ἐμφανίζεται σὲ πολλοὺς τόπους, μὲ πολλοὺς τρόπους καὶ σὲ πολλοὺς ἀνθρώπους, ἔτσι ὥστε κανεὶς νὰ μὴν ἀμφιβάλλῃ ὅτι ἀληθινὰ ἀναστήθηκε. Μιὰ ἀπὸ τὶς χαρακτηριστικώτερες ἐμφανίσεις τοῦ **Κυρίου** εἶναι αὕτη, πού μᾶς διηγεῖται ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης καὶ θὰ παρακολουθήσουμε σήμερα.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ: (Ἰωάν. κα' 1-19) **Ἐμφάνις εἰς ἑπτὰ μαθητὲς εἰς τὴν Τιβεριάδα.**

Σούρουπο στὴν Τιβεριάδα. Τέτοια ὥρα συνήθως οἱ ψαράδες κατεβαίνουν στὶς ἀκρογιαλιές. Ἐτοιμάζουν τὰ δίχτυα τους καὶ τραβᾶνε στ' ἀνοιχτά. Μέσα στῆς νύχτας τὴ σιγαλιά καὶ τὸ σκοτάδι, στὰ ἀτάραχα νερά τοῦ βυθοῦ συνάζονται τὰ ψάρια. Μὰ τούτη τὴ νύχτα, κάποιοι ψαράδες ξαγρυπνοῦν. Κάθονται ἀμίλητοι. Εἶναι ἑπτὰ ἀπὸ τοὺς μαθητὲς τοῦ Κυρίου: Ὁ **«Σίμων Πέτρος, ὁ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ ὁ Ναθαναὴλ ἀπὸ τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι δύο ἀπὸ τοὺς μαθητὰς»**. Ὁ Ἀναστημένος Διδάσκαλος τοὺς εἶχε ὑποσχεθῆ ὅτι θὰ τοὺς συναντήσῃ στὴν Γαλιλαία. Δὲν τοὺς εἶπε ὅμως πότε, γι' αὐτὸ στὰ βλέμματά τους διακρίνεται μιὰ ἀνυπομονησία.

Σὲ κάποια στιγμή ὁ Πέτρος σηκώνεται, βγαίνει ἀπὸ τὸ κατάλυμα καὶ λέγει στοὺς ἄλλους.

-- «Πάω γιὰ ψάρεμα».

--«*Ἐρχόμαστε κι ἐμεῖς μαζί σου*», τοῦ φωνάζουν οἱ ἄλλοι. Προχωροῦν στὴν ἀκρογιαλιά καὶ ὅλοι μαζί μπαίνουν στὴ βάρκα. Ἀλήθεια, τοῦτο τὸ κατέβασμα στὴ λίμνη θὰ τοὺς φρεσκάρῃ λίγο τὴν ψυχὴ, ἔπειτα ἀπὸ τὰ τόσο συνταρακτικὰ γεγονότα.....ἡ *Σταύρωσις*, ἡ *Ἀνάστασις*.

Ἐμπειροὶ ψαράδες. Ρίχνουν τὰ δίχτυα τους περιμένοντας νὰ πιᾶσουν ἀρκετὰ ψάρια, ὅμως δὲν πιάνουν οὔτε ἓνα. Πικραμένος ὁ Πέτρος θὰ θυμῆθηκε ἀσφαλῶς μιὰ ἄλλη τέτοια ἄκαρπη νύχτα, πού τελικὰ ὅμως στεφανώθηκε ἀπὸ ἓνα θαῦμα τοῦ Διδασκάλου. Στὴ θύμησί Του ὁ πιστὸς μαθητὴς νοιώθει ἓνα σφίξιμο στὴν καρδιά. Ἡ ἄρνησις του εἶναι τόσο πρόσφατη, τὸν γεμίζει πόνος καὶ ἄς ἔχη μετανοιώσει τόσο πικρὰ, τόσο εἰλικρινὰ.

Ὅταν ἄρχισε νὰ θαμποφέγγῃ ἡ αὐγὴ, οἱ μαθητὲς, κουρασμένοι ἀπὸ τὴν προσμονὴ καὶ τὶς ὀλονύκτιες προσπάθειες, βάζουν πλῆρη γιὰ τὴν ἀκτὴ. Ὅμως βλέπουν μιὰ σκιά. Πλησιάζουν κάπως. Διακρίνουν στὸ θαμπὸ φῶς τῆς αὐγῆς μιὰ ἀνδρική σιλουέττα στὴν ὄχθη τῆς λίμνης. Δὲν διακρίνουν ὅμως τὴν μορφή. Πλησιάζοντας περισσότερο, βλέπουν ἓναν ἄνδρα πού περιμένει, ἀλλὰ δὲν τὸν ἀναγνωρίζουν. Σὲ λίγο ἀκούουν τὴν φωνὴ του. Ἀπεῖχαν ἀπὸ τὸν **«αἰγιαλόν»** 100 περίπου μέτρα.

--«*Ἐ παιδιά, μήπως ἔχετε κανένα ψάρι γιὰ προσφάγι*»;

--«*Ὅχι*», ἀποκρίνονται κουρασμένα οἱ μαθητὲς.

--«*Ρίξτε τὰ δίχτυα στὰ δεξιὰ τοῦ πλοίου καὶ θὰ βρῆτε*», τοὺς λέει μὲ γλυκιά φωνή.

Θά είναι κάποιος από αυτούς τούς έμπειρους ψαράδες σκέφθηκαν. Άς δοκιμάσουμε άλλη μιά φορά, δέν χάνουμε και τίποτε. Χωρίς πολλή όρεξη ξαναρίχνουν τά δίχτυα. Σάν δοκίμασαν όμως νά τά σηκώσουν, δέν μπόρεσαν από τό πολύ βάρος' λές κι όλος ό βυθός άδειασε τούς θησαυρούς του μέσα σ' αυτά. Έν τῷ μεταξύ ό Ίωάννης, πού δέν έπαψε ούτε στιγμή νά κοιτάζει τόν ξένο σκύβει και λέει στόν Πέτρο.

--«Ο Κύριός έστι!»! Αυτός πού τόν ένομίσαμε για ξένον είναι ό Κύριος!

Ό Πέτρος δέν περιμένει νά άκούση τίποτε άλλο. Ζώνεται βιαστικά τόν ψαράδικο σάκκο του και ρίχνεται στη θάλασσα. Θέλει νά συναντήσει τό συντομώτερο τόν Διδάσκαλο.

Άργότερα έφθασαν και οι άλλοι μέ τήν βάρκα σέρνοντας μέ κόπο τό παραφορτωμένο δίχτυ. Περικύκλωσαν σιωπηλοί τόν Άγαπημένο Κύριο. Ένα δέος ανάμικτο μέ χαρά τούς είχε κλείσει τό στόμα. Κανείς δέν μιλούσε. Τό στοργικό βλέμμα του Ίησού τούς άγκάλιασε όλους.

--«Ελάτε, ελάτε νά φάτε, νά πάρετε τό πρωινό σας», τούς λέει.

Τότε μόλις πρόσεξαν ότι ήταν άναμένη άνθρακιά και πάνω ψηνόταν ένα ψάρι και δίπλα ψωμί. Ό,τι χρειαζόταν για τό πρωινό τους φαγητό.

--«Δέν φθάνει αυτό. Φέρτε κι από τά ψάρια πού πιάσατε τώρα. Φέρτε νά ψηθούν για νά φάτε».

Άκόμη και για τίς μικρότερες άνάγκες τους φροντίζει ό Χριστός.

Όλοι πιά τώρα είχαν πεισθει πώς ό άγνωστος ήταν ό Άναστημένος Ίησούς. Ό Κύριος πήρε τό ψωμί στά χέρια Του, τό εύλόγησε και τούς τό μοίρασε. Τό ίδιο έκανε και μέ τό ψάρι.

* * *

Όταν τελείωσαν, περίμεναν νά άκούσουν κάτι από τό στόμα του Διδασκάλου τους, πού τό πρόσωπό Του τώρα έλαμπε μέ μιά υπερέκσταση άκτινοβολία. Ό Κύριος όμως κάρφωσε τό βλέμμα Του στόν Πέτρο. Κατάλαβε ό Πέτρος. Κάτι γι' αυτόν θά έλεγε ό Χριστός. Ένοιωσε τήν ταραχή του νά μεγαλώνη. Δέν είχε άνταλλάξει ούτε μιά λέξη μέ τό Διδάσκαλο μετά από τό μεγάλο του λάθος.

--«Σίμων Ίωνά, αγαπάς με πλείον τούτων»;

Δέν σπεύδει τώρα ό Πέτρος νά όρκισθῆ. Έχει χάσει τό παλιό κατηγορηματικό του ύφος. Η άπάντησίς του είναι γεμάτη ταπεινώσις.

--«Ναί, Κύριε, Έσύ ξέρεις πώς Σ' αγαπώ».

--«Βόσκε τά άρνία μου», του λέγει ό Κύριος.

Ό Πέτρος άνένπνευσε μέ άνακούφισις.

Μά νά σέ λίγο για δεύτερη φορά ή ίδια έρώτησις.

--«Σίμων Ίωνά, αγαπάς με»;

Ό πόνος σφίγγει τήν καρδιά του πιστού μαθητού και άπαντῆ πιό συνεσταλμένα τή φορά αυτή.

--«Ναί, Κύριε, Έσύ ξέρεις πώς Σ' αγαπώ».

--«Ποίμαινε τά πρόβατά μου», ήταν ή άπάντησις και άμέσως ξανακούστηκε ή ίδια έρώτησις.

--«Σίμων Ίωνά, αγαπάς με»;

Μιά έρώτησι τόσο τρυφερή, μά τόσο καυτερή, γιατί του θύμιζε τήν τριπλή του άρνησι. Κοιτάζει τόν Άγαπημένο του Διδάσκαλο. Η φωνή του κρύβει όλη τήν άγάπη, όλη τήν συντριβή τῆς καρδιάς του.

--«Κύριε, Έσύ τά ξέρεις όλα. Έσύ ξέρεις ότι Σ' αγαπώ».

--«Βόσκε τά πρόβατά μου», άπαντῆ ό Ίησούς και τό βλέμμα Του γεμάτο στοργή άγκαλιάζει τόν όρμητικό Του μαθητή.

Τώρα πού μέ τήν τριπλή όμολογία ξέπλυσε τήν τριπλή άρνησι, τώρα ναί, είναι έτοιμος για όλα. Τώρα του φανερώνει και μέ ποιό είδος θανάτου θά δοξάση τό Θεό.

Και ή συνομιλία κλείνει μέ δύο λέξεις: «**Ακολουθεί μοι**». Δύο λέξεις πού θά σφραγίσουν τήν ζωή του Πέτρου, αλλά και τήν ζωή όλων των Μαθητών του Χριστού μέχρι τῆς συντελείας των αιώνων.

«Στή σημερινή περικοπή πού αναλύσαμε τί σῶς έντυπωσίασε περισσότερο»;

Σωστά! Ό διάλογος άνάμεσα στο Χριστό και στόν Πέτρο.

--«Φιλεις με;» ό Κύριος ρωτῶ.

--«Ναί, Κύριε, ...φιλῶ σε»,

μά Σὺ γνωρίζεις πιό καλά, τά βάθη τῆς καρδιάς μου.

--«Ποίμαινε τά άρνία μου».... «βόσκε τά πρόβατά μου».

Κι αξιώθηκε ό άρνητής

μέ τήν όμολογία,

ό πύρινος Άπόστολος και πάλι νά γενῆ.

Χαρεῖτε, Χριστιανοί!

Ό άναστημένος και δοξασμένος Χριστός ρωτῶ και τόν κάθε ένα από εμάς:

--«Παιδί μου, μέ ἀγαπᾶς»; Ἐμεῖς τί ἀπάντησι θά Τοῦ δώσουμε;

Ἀγαπῶ τόν Χριστό, παιδιά, μ' ὅλη τήν καρδιά μου θά πῆ:

✦ Κουβεντιάζω μαζί Του. ☺ Προσεύχομαι. ✦ Μελετῶ τό βιβλίο του. ☺ Τήν Ἁγία Γραφή. ✦ Μιλῶ καί σέ ἄλλους γιά Αὐτόν. ☺ Μιλῶ στούς φίλους, στούς γνωστούς γιά τόν Χριστό, γιά νά Τόν γνωρίσουν καί νά Τόν ἀγαπήσουν κι αὐτοί. ✦ Εἶμαι ἐνωμένος μαζί Του. ☺ Πηγαίνω κάθε Κυριακή στήν Ἐκκλησία καί κοινωνῶ τό Σῶμα καί τό Αἷμα Του. ✦ Εἶμαι ἐτοιμος γιά ὅποιαδήποτε θυσία γιά τόν Χριστό. ☺ Ἐκεῖνος ἔχυσε τό Αἷμα του γιά μένα καί ἐγώ μπορῶ νά θυσιάσω ὠρισμένα πράγματα γιά Ἐκεῖνον.....

Ἐάν τά κάνω αὐτά, τότε μπορῶ νά Τοῦ δώσω κι ἐγώ τήν ἀπάντησι τοῦ Πέτρου.

--«**Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε**».

* * *

Αὐτή, ὅπως λέγει ὁ Εὐαγγελιστής, ἦταν ἡ Τρίτη μέχρι τότε φορά, πού φανερώθηκε ὁ Ἰησοῦς στούς μαθητές Του συγκεντρωμένους, μετά τήν Ἀνάστασιν Του. (Αναφέρετε καί τίς ἄλλες ἐμφανίσεις Του).

«Γιατί παρουσιάσθηκε τόσες φορές στούς Μαθητές Του»;

Μάλιστα, γιά νά μή τοὺς μείνη καμμία ἀμφιβολία γιά τό καταπληκτικό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως Του. «Βεβαιώθηκαν οἱ Μαθητές γιά τήν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου»; «Καί πῶς τό ξέρουμε αὐτό»; (...). Ἀπολύτως! Τό ἔγραψαν, τό κήρυξαν. Τό σφράγισαν μέ τό μαρτύριο, μέ τό αἷμα τους.

«Ἄν συγκρίνουμε τόν Ἀπόστολο Πέτρο πρό τῆς Ἀναστάσεως καί μετά, βλέπουμε καμμία διαφορά»; (...). Τεράστια! Πρό τῆς Ἀναστάσεως ἀπό τό φόβο του ἀρνήθηκε τόν Χριστό σέ μιά μικρή ὑπηρέτρια. Μετά κήρυξε μπροστά σέ χιλιάδες ἀνθρώπους ἐπισήμους καί τρανοῦς. Μέ τό κεφάλι ψηλά Τόν ὁμολογεῖ σέ ἐπίσημα συνέδρια. Θυμηθῆτε μέ τί θάρρος μίλησε μπροστά στούς ἀρχιερεῖς καί πρεσβυτέρους, τόν Ἄνναν, τόν Καϊάφαν, τόν Ἰωάννην καί Ἀλέξανδρον, (Πράξ. δ' 6) ὅταν μετά τήν θαυμαστή θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς χωλοῦ, τόν ἐκάλεσαν σέ ἀπολογία. Δέν φοβᾶται, δέν κρύβεται. Στέκεται μπροστά τους καί μέ σταθερή, δυνατή φωνή τοὺς λέει: Μάθετε ὅλοι ἐσεῖς κι ὅλος ὁ λαός τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι ὁ πρῶην χωλός στέκεται τώρα μπροστά σας ὑγιής μέ τήν ἐπίκλησι τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, πού ἐσεῖς σταυρώσατε, ἀλλά ὁ Θεός τόν ἀνέστησε ἀπό τοὺς νεκρούς.

Ἄν δέν ἦταν βεβαιωμένος ἀπόλυτα γιά τήν Ἀνάστασι, δέν θά τολμοῦσε νά μιλήσῃ ἔτσι στούς παθιασμένους ἐχθρούς τοῦ Χριστοῦ λίγο μόλις καιρό μετά τό δρᾶμα τοῦ Γολγοθᾶ. Καί δέν ἔμεινε μόνο στήν Ἱερουσαλήμ, πῆγε σέ ἄγνωστες πόλεις, σέ ξένους λαούς καί τελικά σταυρώθηκε γιά τό Χριστό.

Τό ἴδιο καί οἱ ἄλλοι μαθητές.

Θαυμαστή εἶναι καί ἡ περίπτωση τοῦ Ἀπ. Παύλου, ὁ ὁποῖος ἄλλαξε ριζικά κι ἀπό φανατικός πολέμιος ἔγινε φλογερός ἀπόστολος. Ἀκριβῶς διότι μέ τήν ἐμφάνισι τοῦ Κυρίου (Πράξ. θ' 4-6) ἀπέκτησε ἀπόλυτη βεβαιότητα στήν Ἀνάστασι Του. Ἀπό τήν βεβαιότητα αὐτή ἀντλοῦσε συνεχῶς δύναμι γιά τό καταπληκτικό ἔργο του. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἦταν τό κεντρικό θέμα τῶν ὀμιλιῶν του. Ἄς γίνῃ καί δικό μας σύνθημα:

ΣΥΝΘΗΜΑ: «**Ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως**» (Λουκ. κδ' 34).

Τήν μεγάλη αὐτή ἀλήθεια ἐκήρυξαν οἱ Ἀπόστολοι εἰς ὅλον τόν κόσμον. Αὐτήν ὁμολογοῦμε κι ἐμεῖς μέ τόν χαρμόσυνο χαιρετισμό, Χριστός Ἀνέστη. Αὐτήν κηρύπτει καί ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Γιά νά στηριζῆ ὅλο καί πιό βαθειά μέσα μας τήν βεβαιότητα στήν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου ἡ Ἐκκλησία μας, ὄχι μόνο ἐορτάζει πανηγυρικά ἐπί 40 ὀλόκληρες ἡμέρες, ἀλλά καί συνεχῶς στρέφεται γύρω ἀπό τήν Ἀνάστασι.

Κάθε Κυριακή στόν ὄρθρο διαβάζουμε ἕνα ἀναστάσιμο Εὐαγγέλιο, καί ψάλλουμε στούς Αἶνους ἀναστάσιμα τροπάρια. Ἀλλά κι ὅλη ἡ Λειτουργία τελικῶς καταλήγει στήν ἀνάμνησι τοῦ Ἀνασάντος. Ἄς θυμηθοῦμε μερικά ἀναστάσιμα τροπάρια πού ψάλλουμε τίς Κυριακές. ✨ «**Ἐξ ὕψους κατήλθες.....**». ✨ «**Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου τόν θάνατον.....**». ✨ «**Ἄγγελικαὶ δυνάμεις...**». Ἄς τά προσέξουμε περισσότερο ὅλα αὐτά, παιδιά, γιά νά καταλάβουμε τό βαθύτερο νόημα τῆς λατρείας μας.

Στό ἔργο τῆς διαδόσεως τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας νά μή δειλιάζουμε. Θά νικήσουμε. Ἡ νίκη εἶναι ἐξησφαλισμένη. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ αἰώνιος νικητής. Ὁ θρίαμβος τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἄς μᾶς ἐμψυχῶνῃ σέ κάθε προσπάθειά μας, εἴτε γιά τόν ἀτομικό μας καταρτισμό, εἴτε γιά τήν προσέλευσι καί ἄλλων εἰς τόν Χριστόν. Ἄς ποῦμε τώρα μιά προσευχούλα κι ἔπειτα ἄς ψάλλουμε.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ: «**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλουῖα**».

«**Χριστός ἀνέστη, τρίς, καί Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς.....**»

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Ὁ Νικητής τοῦ θανάτου. (Ἀρχιμ. Γεωρ. Δημοπούλου), Κατηχητικά Βοηθήματα (Βοηθ. Ἀποστολικῆς Διακονίας) Χειραγωγία Χριστοῦ. (Ἀρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκη).

